

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość Jędrzychowice	
1. Nazwa STAJNIA		2. Czas powstania 1897 r.			
				4. Adres Jędrzychowice 67-407 Szlichtyngowa	
				5. Przynależność administracyjna województwo lubuskie powiat wschowski gmina Szlichtyngowa	
				6. Formy ochrony Ustalenie ochrony w zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, w części dotyczącej wsi Jędrzychowice, Kowalewo (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego nr 25A z dn. 30 grudnia 1999 r., poz. 269).	

Widok na elewację południową.

Historia.

W 1579 r. wymienia się dwóch właścicieli Jędrzychowic, Mateusza Radlicza i Stefana Wilkowskiego. Przypuszczalnie był to początek podziału miejscowości na dwie części, odpowiadające w późniejszym okresie Jędrzychowicom Górnym i Dolnym. W latach 1605-1614 wieś była własnością Adama Gorczyńskiego z Gorczyny, który oddał ją w dzierżawę Wojciechowi Kurczach Zawadzkiemu. Z czasem rodzina dzierżawcy stała się właścicielem dóbr. Następnymi dysponentami włości, aż do poł. XIX w., byli kolejni przedstawiciele rodziny Mieleckich herbu Ciołek. Od 1841 r. Jędrzychowice Dolne należały do rycerza Zakonu Joannitów, Leonharda von Prittwitz. W tym samym czasie druga część miejscowości była własnością Johana Friedricha Heine. W 2 poł. XIX w. Leonhard von Prittwitz figurował jako właściciel Jędrzychowic Górnych, zaś jako posiadacz dolnego majątku wymieniany był Oscar Jenke. Jeszcze na pocz. XX w. posiadłość jędrzychowicka była podzielona na część górną i dolną. W 1907 r. majątki zostały scalone i stanowiły własność Karla Gilka-Bötzow, zarządcą w tym czasie był niejaki Casselmann. Założenie folwarczne w Jędrzychowicach Górnych powstało w 2 poł. XIX w. Dwór został wzniesiony w latach 1920-1925 jako siedziba ówczesnego właściciela folwarku, z rodu von Jagwitz. Po II wojnie światowej folwark został własnością Zespołu Państwowych Nieruchomości Ziemskich. Następnie utworzono tutaj PGR. Od 1949 r. zespół folwarczny należał do POHZ w Osowej Sieni. Obecnie dwór wraz z gospodarstwem stanowi własność prywatną.

Opis.

Obiekt powstał w roku 1897. Autor projektu i wykonawca nieznany. Obiekt należy do budynków ograniczających założenie od północy, leży w zachodniej części ciągu tych budynków. Budynek wzniesiony na planie wydłużonego prostokąta. Posiada układ stanowisk podłużny. Przy ścianach południowej i północnej znajdują się żłoby. Stajnia jest budynkiem jednokondygnacyjnym, niepodpiwniczonym z poddaszem posiadającym ściankę kolankową, użytkowanym na cele magazynowe. Obiekt posiada dach dwuspadowy z licznymi kominami wentylacyjnymi. Ściany wzniesione z cegły silikatowej i ceramicznej w partiach cokołu, opasek okiennych i naroży. Wszystkie elewacje posiadają wysunięty cokół. Elewacja południowa zawiera drzwi i okna w przyziemiu oraz otwory wentylacyjne umieszczone nad cokołem. Ścianka kolankowa zawiera drzwi i okna na poddasze oraz romboidalne otwory wentylacyjne. Elewacja wschodnia i zachodnia nie zawierają żadnych otworów ani innych elementów dekoracyjnych, Elewacja północna zawiera drzwi i okna oraz otwory wentylacyjne w przyziemiu oraz okienka i romboidalne otwory wentylacyjne w ścianie kolankowej, o obramieniach identycznych jak na elewacji południowej.

Wartości.

Stajnia prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową. Jest przykładem zabudowy folwarcznej z przełomu XIX i XX wieku. Budynek jest integralną częścią założenia.

Stan zachowania

Obiekt zachowany w dobrym stanie, w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Budynek z zachowaniem krycia z papy, na bieżąco użytkowany, w dobrym stanie technicznym.. Przeprowadzone remonty nie wpłynęły na zachowane wartości budynku.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Obiekt zlokalizowany jest na terenie wpisanym do rejestru zabytków województwa lubuskiego prawomocną decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. W związku z powyższym, wszelkie prace w obrębie budynku należy prowadzić w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Wobec powyższego formułuje się następujące postulaty konserwatorskie: bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji budynku. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

Bartosz Idryjan**20.09.2021r.**